

Kali x Pawbeats, Tchnienie

Ślepy, niemy i głuchy
Zamknięty na 4 spusty
Tak dawno przyrosłeś do sofy
Bezczynność usypia cię jak psychotropy
Ach te rozstania, powroty
Kobiety to same kłopoty
Jak one znów śniesz o mamonie
Ale to nie iluzja jak bandera floty
No co ty?
Królu złoty
Chciałbyś być numerem jeden?
Ale leniwie sięgasz do ałski
Z ledwo palącym się malutkim skrętem
Zerkasz spod byka na metę
Choć łatwiej by nazwać ją chlewem
Powiedz, kiedy wreszcie postawisz do pionu swoje życie
Oczarujesz i zabłyśniesz talentem

Daj ten blask
Pokaż co potrafisz
Zaciśnij pięść
Stań do walki
Z samym sobą, z tym leniem
Co od lat w tobie zalega
Pokonywanie słabości leży w tobie
Nie ma przebaczyć!
Nie marnuj szans
Życie szybko mija
Żaden hajs nie da ci spełnienia
Dopóki nie wypłynie wielkich talentów balaton
Będziesz płatać się bez celu
Jak na polach babie lato
Strach przed porażką niszczy marzenia
Nie pozwól by zastąpiły je uzależnienia
To ludzka rzecz upaść, to ludzka rzecz przegrać
Sztuką się podnieść i zacząć od zera

Mówisz że nie ma tu dla ciebie miejsca
Unieś się w przestrzeń, nie boj się szaleństwa
To co przeciętne – zachodu niewarte
Dalej Picasso czekam na twoje prace

Pora byś zrozumiał mnie
Stworzył własną legendę
Bo siła drzemie w nas ukryty blask
Pokaż mi pełnię siebie
Wypełnij pustą przestrzeń
To już najwyższy czas
Nie marnuj szans
Poszybuj w Aether na falach
Pęknie każda blokada
Gdy samoekspresji twej dasz upust
Już przeważała się szala
Dostyc próżnego czekania
I liczenia na cud

Nieba błękit jak płótno czyste
Wyleje na nie myśli
Jak Słoneczniki van Gogh
Zacinam słowa, choć tak gładko myślę
Statek po Wiśle
Na pętłach paradoks
Te głowy ściśle mówią zem głupi

Bo liczę na ludzi, nie dudki do kupy
Humanisci strofują za błędy
Choć każda liryka i tak jest do dupy
Czuje się mały, niepewny, zaszczuty
A za mną tysiące tak głodne ich uszy
Znów suszy mi gardło
Apatia, nie działa aparat
A kadrów na pęczki
Na klęczki padam nie pierwszy raz
Lęk we krwi blokuje przepływ szans
To nie czas bym grzebał się żywym
Ale wstał udowodnić wartość mej ksywy

Krzywe kursywy błędzą na loopach
Ej, jak być najlepszym, bogatym na dupach
Do celu po trupach, gdy morał podupadł?
Ja widzę jak lupa ich kroki nie dwutakt
Puk, puk, pukam do jaźni docieram
A błazny chcą tylko mieć buty jumpmana
Pożera ich buta, stylówa na lumpa
Brak uczuć, plastik
Wstecz nie pobieram
Co za maniera by wmawiać maniurom
Ze gorszy od zera nazywa cie 'suką'
A bajtłom na dzielni wałkować nontoper
Ze muszą być dzielni, obwiesić się złotem
Od kiedy nasz rap stał się bełkotem
Myślą że kotem te młode jelenie
Gdy uschły korzenie i dobre intencje
Ja wydaję najczystsze tchnienie

Pora byś zrozumiał mnie
Stworzył własną legendę
Bo siła drzemie w nas ukryty blask
Pokaż mi pełnię siebie
Wypełnij pustą przestrzeń
To już najwyższy czas
Nie marnuj szans
Poszybuj w Aether na falach
Pęknie każda blokada
Gdy samo ekspresji twej dasz upust
Już przeważała się szala
Dostyc próżnego czekania
I liczenia na cud!